

Lantbruksstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om avlivning av hundar, katter, vissa pälsdjur och daggamla kycklingar m. m.;

LSFS 1990:14

Saknr L 24

beslutade den 30 mars 1990.

Utkom från trycket
den 10 maj 1990

Med stöd av 32 § djurskyddsförordningen (1988:539) föreskriver lantbruksstyrelsen följande.

OBS! Rättelseblad.
Rättelsen avser 7 §.

Allmänt

1 § Författningen innehåller föreskrifter och allmänna råd om avlivning av hundar, katter, vissa pälsdjur samt daggamla kycklingar m. m.

2 § Den som skall utföra avlivningen skall vara väl förtrogen med den aktuella avlivningsmetoden samt förvissa sig om att djuret är dött innan vidare åtgärder företas med kroppen.

Hundar och katter

3 § Avlivning av hundar och katter skall ske genom en överdos av narkosmedel, genom skjutning med ett vapen eller genom slag mot huvudet i enlighet med 4-6 §§.

4 § Avlivning med narkosmedel skall utföras av veterinär, eller under veterinärt ansvar av en i metoden särskilt utbildad lekman. Tillförseln av preparatet skall ske genom intravenös eller intraperitoneal (i buken) injektion. Den använda beredningen får inte innehålla preparat med specifik muskelrelaxerande (curareliknande) effekt.

Allmänna råd

Vävnadsretande preparat bör tillföras intravenöst.

5 § Vid avlivning med skjutvapen får endast användas vapen tillåtna för jakt samt pistol av kaliber 7,65 eller grövre. Skottet skall avfyras mot bakhuvudet (nackregionen) på högst tre meters avstånd. Avlivning med pistol får endast ske om vapnets mynning bringas i direkt kontakt med djurets bakhuvud.

Allmänna råd

Det lämpligaste vapnet är hagelgevär för jaktbruk med kaliber 20 eller grövre. I andra hand kan kulgevär för jaktbruk användas.

6 § Avlivning av hundvalpar och kattungar upp till åtta dagars ålder får utföras genom slag mot huvudet. Slaget skall utföras med sådan precision att det medför omedelbar medvetslöshet och död.

Allmänna råd

När en hundvalp eller kattunge avlivas enligt 6 § bör djuret inte vara större än att det kan fattas med en hand, varefter djurets huvud med ett hårt, snärtigt slag slås mot ett fast förankrat, hårt föremål.

Pälsdjur (mink och räva)

7 § Minkar och rävar får avlivas med koldioxid genom överdos av narkosmedel eller med elektrisk ström. Vid elektrisk avlivning av räva skall den elektriska strömmen ha en styrka av 0,3 ampere och 110 volt. Vid elektrisk avlivning av mink skall strömstyrkan vara 40–50 milliampere samt 2 000 volt.

Därutöver får avlivning ske med skjutvapen i enlighet med 5 § samt när det är fråga om enstaka minkar genom ett välriktat slag mot minkens nacke. Valpar upp till åtta dagars ålder får avlivas enligt 6 §.

Allmänna råd

När avlivning sker med koldioxid bör gasen vara kopplad till en sluten låda gemensam för många djur samtidigt. Gasen kan också vara kopplad till en rotor (s. k. avlivningstrumma) för individuell hantering av djuren. Vid elektrisk avlivning av mink bör nackbrytning ske.

Daggamla kycklingar m. m.

8 § Levande okläckta, halvkläckta, eller daggamla kycklingar skall avlivas i kvarn med snabbroterande slagor (s. k. homogenizer).

Daggamla kycklingar får även avlivas med koloxid eller koldioxid.

Vid avlivning av enstaka kycklingar får detta även ske genom att huvudet hastigt skiljs från kroppen eller genom snabb brytning av halskotpelaren.

Allmänna råd

Tuppkycklingar av värphönsras bör normalt avlivas direkt efter könsortering.

9 § Om det finns särskilda skäl, kan lantbruksstyrelsen meddela undantag från bestämmelserna i denna författning.

Denna författning träder i kraft den 1 maj 1990.
Genom författningen upphävs lantbruksstyrelsens kungörelse (LSFS
1977:18) om avlivning av hund och katt.

ALF WALLIN

Eric Skoglund
(Enheten för allmänna
veterinärfrågor)